

No, minden népek, örvendezetek

A 47. zsoltár

T. Béze – Szenci M. A.

C. Goudimel – L. Bourgeois

1. No, min-den né-pek, ör - vendezze-tek, És tap-sol-ja-tok, Is-ten áld-já - tok, Szép han-gos-ság-gal és nagy fel-szó-val.
2. *Ha-talmunkba vet nagysok né-pe-ket,* És meg-hó-dol-tat sok po-gá-nyo-kat *Mi - né-künk vég-re Ó nagy e - re - je.*
3. Í - me, az Is-ten szé-pen felmegyen Nagy vi-gasságban, trombi - taszókban; U - runk fel - megyen nagy di - cső-ségben.
4. *Ő - né - ki minden jól é - nekel-jen!* Mert minden né-pek né - ki en-ged-nek. *Ki - rá - lyi szé-kben ül nagy ke - gye-sen.*
5. Ez e - rős Is-ten úr min-de-ne-ken, Né - pét meg-őr - zi és jól ve-zér - li. Nagy di - cső - sé - ge, melynek nincs vé - ge.

Mert az Úr Is-ten nagy fel-sé - gé - ben Ó ki-rály-sá - ga és nagy or-szá-ga Ki-ter-jed meszsze ez e-gész föld - re.
Min-ket ő fel-vett, ő - rö-ké - vé tett, Né-künk en-ged - te Ó ke-gyes-sé - ge *Já-kóbnak tisztét, kit i-gen sze-ret.*
É - nekel-je-tek az Úr Is-ten-nek Zen-gő ver-se-ket, szép é - ne-ke-ket, E nagy ki - rálynak, mint mi U-runknak!
A fe - je-delmek Ó - hozzá gyűlnek, Mint Áb - rahámnak Is - te - nét, áldják, A - lá - za - to - san Né - ki szol-gál - ván.